Lieta Nr. A42155704
AA43-0311-07/5

# SPRIEDUMS
## Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 11.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Zakrevska,
tiesneši M.Birzgalis un L.Slica,

piedaloties pieteicējai */dzēsts vārds un uzvārds/* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts meža dienesta pārstāvei Kristīnei Pļaskotai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikumu par Valsts Meža dienesta rīcības atzīšanu par nelikumīgu, Valsts Meža dienesta Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 19.jūnijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130347 atcelšanu un zaudējumu atlīdzināšanu Ls 26 000 apmērā, sakarā ar */dzēsts vārds un uzvārds/* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 5.oktobra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] 1994.gadā izstrādāts Meža apsaimniekošanas projekts Nr.350503108 (turpmāk – meža apsaimniekošanas projekts), kas ir derīgs līdz 2008.gadam un kurā norādīta kopējā meža platība 22,4 ha un audžu krāja 4,9 tūkst.$m^3$.

[2] */dzēsts vārds un uzvārds/* ar 2003.gada 9.maija pilnvaru Nr. 4116 pilnvaroja */dzēsts vārds un uzvārds/* veikt meža izstrādi viņai piederošajā zemnieku saimniecībā */dzēsts zemnieku saimniecības nosaukums/* Preiļu rajona Rušonas pagastā (turpmāk – zemnieku saimniecība) saskaņā ar Meža apsaimniekošanas projektu, tai skaitā saņemt ciršanas apliecinājumus (turpmāk – CA) Aglonas mežsaimniecībā.

Pilnvarā norādīts, ka tā derīga līdz 2008.gada 31.decembrim.

[3] 2003.gada 19.jūnijā Valsts Meža dienesta (turpmāk – VMD) Preiļu virsmežniecības Aglonas mežniecība */dzēsts vārds un uzvārds/* pilnvarotajai personai */dzēsts vārds un uzvārds/* izsniegusi līdz 2003.gada 31.decembrim derīgu CA Nr.130347 (turpmāk – CA Nr.130347), kurā kā izcērtamā platība zemnieku saimniecībā norādīti 8 ha ar apjomu 111 $m^3$.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[4] 2004.gada 31.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikums par VMD izsniegtajiem CA un VMD faktisko rīcību, lūdzot atcelt CA Nr.130347, 2003.gada 23.maijā izdoto CA Nr.030327 (turpmāk – CA Nr.030327) un 2003.gada 11.jūlijā izdoto CA Nr.130363, atzīt par nelikumīgu un administratīvi sodāmu VMD faktisko rīcību, kā arī Meža apsaimniekošanas projektā neiekļauto mežu izstrādi kvalificēt kā patvaļīgu koku ciršanu. Pieteikumā norādīts:

[4.1] pieteicējai Rušonas pagastā pieder zemes īpašums */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*, no tā mežs aizņem 22,4 ha;

[4.2] 1994.gadā ticis izstrādāts Meža apsaimniekošanas projekts Nr.350503108, kas ir derīgs līdz 2008.gadam. Pieteicēja uzskata, ka visas darbības var veikt tikai saskaņā ar minēto projektu;

[4.3] VMD, pamatojoties uz Meža likuma pārejas noteikumu 8.punktu un izsniedzot 2003.gada 23.maija ciršanas apliecinājumu Nr.030327, 2003.gada 19.jūnija ciršanas apliecinājumu Nr.130347 (CAV 205667) un 2003.gada 11.jūlija ciršanas apliecinājumu Nr.130363, ir legalizējis nelikumīgo koku izciršanu pieteicējas īpašumā;

[4.4] pārdodot cirsmas, pieteicēja ir norādījusi, ka tās drīkst izstrādāt no 1994. līdz 2003.gadam Ls 6000 apmērā saskaņā ar meža apsaimniekošanas projektu. Pieteicēja uzskata, ka VMD ciršanas apliecinājumi bija jāizsniedz saskaņā ar izstrādāto meža apsaimniekošanas projektu, nepārkāpjot pieteicējas doto pilnvarojumu;

[4.5] VMD rīcības rezultātā pieteicējai radušies materiālie zaudējumi Ls 26 461,50 apmērā.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2004.gada 18.augusta lēmumu pieteikums par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un CA Nr.130347 atcelšanu pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[6] 2004.gada 9.septembrī un 2005.gada 24.janvārī tiesā saņemti pieteikuma papildinājumi par atbildētāja faktisko rīcību, kuros, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 92.pantu, lūgts no atbildētāja piedzīt atlīdzinājumu Ls 26 000 apmērā un norādīts, ka:

[6.1] atbildētājs ir pārkāpis vairāku normatīvo aktu prasības;

[6.2] ciršanas apliecinājumi izsniegti personām, kuras nav meža un meža zemes īpašnieki un ir pilnvaroti stingri ievērot konkrētā īpašuma meža apsaimniekošanas projektu. Tāpat pieteicēja uzsver, ka tikai meža zemes īpašnieks ir tiesīgs izdarīt izmaiņas meža apsaimniekošanas projektā;

[6.3] tiesvedība kriminālprocesuālā un administratīvi procesuālā kārtībā uzskatāmas par patstāvīgām un nošķiramām.

[7] VMD 2004.gada 30.augustā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst pilnībā un uzskata to par pilnībā noraidāmu. Atbildētājs paskaidro, ka:

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[7.1] 2004.gada 25.martā Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Preiļu rajona policijas pārvaldes Kriminālpolicijas Pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas priekšniece pieprasījumā par informācijas sniegšanu Nr.20/31-l 142 atbildētājam darījusi zināmu, ka 2004.gada 15.janvārī ierosināta krimināllieta Nr.11320001104 par krāpšanu, ja tā izdarīta atkārtoti vai ja to izdarījusi personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās (Krimināllikuma 177.panta otrā daļa);

Minētā krimināllieta ierosināta par koku ciršanu pieteicējai piederošajā īpašumā */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*. Ņemot vērā minēto, atbildētājs uzskata, ka par šiem faktiem jau notiek lietvedība (kriminālprocesuālā kārtā);

[7.2] pieteicēja tiesā iesniegtajā pieteikumā faktu par krimināllietu ir noklusējusi. Ja Administratīvā rajona tiesa lietu izskatīs pēc būtības, ignorēts tiks Latvijas Kriminālprocesa kodeksa (turpmāk – KPK) 45.pants. Līdz ar to izziņas izdarītājam ir pienākums un arī tiesības izvērtēt lietā esošos materiālus, proti, izziņas izdarītājam ir tiesības patstāvīgi pieņemt visus lēmumus par izziņas virzību un izmeklēšanas darbību veikšanu, izņemot kodeksā noteiktos gadījumus, kad nepieciešams tiesneša lēmums vai prokurora piekrišana.

[7.3] vērtējot konkrēto lietu ārpus kriminālprocesa ietvariem, tiktu pieņemts nolēmums, kas ietekmētu ne vien izziņas darbu, bet arī trešo personu tiesības, kuras administratīvās lietas ietvaros piedalīties nevar (aizdomās turētie krimināllietā). Līdz ar to lietā pieaicināms arī izziņas izdarītājs un visi ar šo krimināllietu saistītie.

[7.4] ja konkrēto faktu izvērtēšana tiktu atstāta tikai kriminālprocesuālai izvērtēšanai, lietā tiktu nodrošināta vienveidīga, vispusīga un visaptveroša pierādījumu izvērtēšana. Turklāt pieteicējai būtu tiesības pārsūdzēt izziņas izdarītāja un prokurora lēmumus, kā arī tiesas spriedumu, nodrošinot tiesības uz taisnīgu tiesu.

[7.5] skatot lietu administratīvā procesa kārtībā, ignorēts tiktu *„non bis in idem" („ne divreiz par to pašu")* princips, kas ietverts arī APL 191.panta pirmās daļas 2. un 3.punktā. Princips ietverot ne tikai aizliegumu vienu personu tiesāt par vienu un to pašu nodarījumu vairākas reizes un vairākkārt revidēt vienu un to pašu administratīvo vai civillietu, bet arī paredz, ka attiecībā uz vienu un to pašu lietu jābūt vienam juridiski saistošam viedoklim.

[7.6] minētais princips jāizvērtē arī kopsakarā ar vienlīdzības principu. Tikai tad, ja visi vienā lietā pastāvošie jautājumi tiek risināti viena procesa ietvaros, uz personām tiek attiecināti vienas sistēmas principi. Šādi personām tiekot nodrošinātas vienlīdzīgas iespējas uz tiesību īstenošanu.

[7.7] Ņemot vērā minēto, pieteikumu nav iespējams izskatīt pēc būtības, taču, ja tiesa tomēr uzskata, ka lieta pēc būtības izskatāma, atbildētājs pieteikumu neatzīst pilnībā un uzskata par pilnībā noraidāmu.

[7.8] Taču, ja tiesa tomēr uzskata, ka lieta pēc būtības izskatāma, atbildētājs norāda, ka, lai arī Meža likuma VIII nodaļa paredz meža apsaimniekošanas plānu, tajā iekļautais uzskatāms tikai par konkrēta meža apsaimniekošanas plānotāja (profesionāļa) ieteikumiem. Plānā ietvertie

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

rīkojumi neesot juridiski saistoši meža īpašniekam (tiesiskajam valdītājam) un vēl jo vairāk atbildētājam.

[7.9] Vērtējot meža apsaimniekošanas projektu vēsturiski, atbildētājs norāda, ka 1994.gada 24.martā pieņemtā un līdz Meža likuma spēkā stāšanās brīdim spēkā esošā likuma „Par meža apsaimniekošanu un izmantošanu" 69.pants noteica, ka meža inventarizācijas darbu rezultātus apkopo meža apsaimniekošanas projektā, ko izstrādā katra apsaimniekotāja mežam, kas aizņem 10 un vairāk hektāru. Tāpat minētājā pantā noteikts, ka projekts ir meža apsaimniekošanas un izmantošanas pamatdokuments, savukārt meža apsaimniekošanas projekta ekspertīzes, saskaņošanas un apstiprināšanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Autoruzraudzību par meža apsaimniekošanas projektu izpildi realizē valsts mežierīcības dienests.

1995.gada 21.septembrī tika pieņemts likums „Grozījumi likumā ,,Par meža apsaimniekošanu un izmantošanu"". Minētā likuma 6.pants paredzēja, ka projekts ir meža apsaimniekošanas un izmantošanas pasākumu pamats un ka atkāpes no projekta pieļaujamas ar tās VMD institūcijas atļauju, kas apstiprinājusi projektu.

Tomēr Meža likums būtiski izmainīja meža apsaimniekošanas projekta (jeb meža apsaimniekošanas plāna, par kādu tas uzskatāms saskaņā ar Meža likuma pārejas noteikumu 8.punktu) nozīmi un statusu. Kopš 2000.gada 17.marta uz meža apsaimniekošanas plāniem (projektiem) attiecināms 31.pants, kas nosaka, ka meža apsaimniekošanas plāns tiek izstrādāts, pamatojoties uz meža inventarizācijas datiem un ka meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs ir tiesīgs meža apsaimniekošanas plānā iekļaut papildu informāciju. Plānojot meža apsaimniekošanu, meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam jāievēro, pirmkārt, koksnes resursu maksimāli vienmērīga un ilgtspējīga izmantošana, otrkārt, Meža likuma 35.pantā noteiktās prasības, treškārt, meža ražības un vērtības saglabāšana un paaugstināšana un, ceturtkārt, Meža likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās prasības. Savukārt Meža likuma 32.pants paredz, ka meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam meža apsaimniekošanas plāns ir viens no priekšnoteikumiem valsts subsīdiju saņemšanai.

No minētā secināms, ka nav nepieciešama 10 hektāru robežšķirtne, kuru pārsniedzot būtu jāizstrādā projekts. Atbildētājs secina, ka likumdevējs plāniem (projektiem) vairs nav piešķīris tādu tiesiski saistošu spēku, kāds tiem bija līdz 2000.gada 16.martam. Kopš 2000.gada 17.marta meža apsaimniekošanas plānā paredzētais nav juridiski saistošs.

[7.10] Attiecībā uz ciršanas apliecinājumu izsniegšanas likumīgumu atbildētājs paskaidro, ka izsniegšanas kārtību nosaka Meža likuma 39.pants, proti, meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam no VMD jāsaņem apliecinājums koku ciršanai, kas izsniedzams mēneša laikā pēc meža vai tiesiskā valdītāja rakstveida pieteikuma saņemšanas. Savukārt Meža likuma 40.pants norāda, ka apliecinājumu neizsniedz, ja, pirmkārt, plānotā darbība neatbilst normatīvo aktu prasībām, otrkārt, ja meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs pieteikumā nav uzrādījis Ministru kabineta 2003.gada 15.aprīļa

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

noteikumos Nr.169 „Meža valsts reģistra informācijas aprites noteikumi" noteikto informāciju vai nav iesniedzis Meža likuma 29.pantā noteikto informāciju, treškārt, ja meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs nav iesniedzis meža inventarizācijas materiālus.

Par ciršanas apliecinājuma neizsniegšanu jāpieņem motivēts rakstisks atteikums (nelabvēlīgs administratīvais akts).

Meža likumā ietvertie kritēriji ir vienīgie, pamatojoties uz kuriem iestāde ir tiesīga izdot nelabvēlīgu administratīvo aktu. Pieteicējas gadījumā neviens no tiem netika konstatēts. Turklāt pieteicēja 2003.gada 9.maijā bija izdevusi pilnvaru, ar kuru */dzēsts vārds un uzvārds/* atļāvusi saņemt ciršanas apliecinājumus. Ciršanas apliecinājumi minētajai personai bija jāizdod, to neizsniegšana būtu uzskatāma par prettiesisku nelabvēlīgu administratīvo aktu.

Ievērojot norādīto, VMD uzskata, ka šajā lietā minētie CA izsniegti tiesiski. Turklāt saskaņā ar Meža likuma 39.panta piekto daļu apliecinājums ir derīgs līdz kārtējā gada 31.decembrim, līdz ar to visi minētie CA zaudējuši savu spēku 2003.gada 31.decembrī plkst.24.00.

[8] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 5.oktobra spriedumu pieteicējai atteikts atjaunot nokavēto procesuālo termiņu pieteikuma iesniegšanai par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzinājumu Ls 26 000 apmērā, izbeigta tiesvedību lietā daļā, kas ierosināta pēc pieteicējas pieteikuma daļā par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzinājumu Ls 26 000 apmērā, kā arī noraidīts pieteikums daļā par CA Nr.030327, CA Nr.130363 un CA Nr.130347 atcelšanu. Spriedumā norādīts turpmāk minētais:

[8.1] tiesas sēdē noskaidrots, ka par VMD nelikumīgo rīcību (bezdarbību) un ar to nodarītajiem zaudējumiem pieteicēja uzzinājusi 2003.gadā.

Pieteikumu tiesā par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu */dzēsts vārds un uzvārds/* iesniegusi tiesā 2004.gada 31.maijā. Pieteikuma papildinājumi par VMD nelikumīgās rīcības rezultātā radīto zaudējumu atlīdzinājumu Ls 26 000 apmērā tiesā iesniegti 2005.gada 24.janvārī.

[8.2] APL paredz iespēju privātpersonai pārsūdzēt iestādes faktisko rīcību tiesā, lai sasniegtu APL 2.pantā ietverto likuma mērķi, jo īpaši pakļautu neatkarīgas un objektīvas tiesu varas kontrolei izpildvaras darbības, kuras attiecas uz konkrētām publiski tiesiskajām attiecībām starp valsti un privātpersonu. Vienlaikus likums nosaka konkrētu termiņu, kura ietvaros tiesības uz faktiskās rīcības pārsūdzēšanu ir iespējams īstenot.

Administratīvā procesa likuma spēkā stāšanās likuma 11.panta otrā daļa paredz, ka pieteikumu par iestādes faktisko rīcību, par kuru pieteicējam kļuvis zināms pirms 2004.gada 1.februāra, var iesniegt tiesai līdz 2004.gada 1.martam.

Ievērojot arī minētajā normā noteikto, secināms, ka pieteicēja nokavējusi pieteikuma iesniegšanas termiņu prasījumam par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzinājumu par trīs mēnešiem;

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[8.3] kā atzinusi Satversmes tiesa, termiņš pieteikuma iesniegšanai tiesā ir noteikts tiesiskās stabilitātes nodrošināšanai. Šāda termiņa ierobežojuma mērķis ir nodrošināt lietas atrisināšanu saprātīgā laika periodā un nodrošināt otras puses paļāvību, ka konflikta risinājums vēlāk netiks pārskatīts (sk. Satversmes tiesas 2002.gada 26.novembra sprieduma lietā Nr.2002-09-01 1.punktu*)*.

Nokavētā procesuālā termiņa atjaunošana ir izņēmuma gadījums, ja konstatējams, ka pastāvējuši īpaši apstākļi, kas procesa dalībniekiem lieguši izmantot tiesības veikt procesuālās darbības likumā noteiktajos termiņos. No APL 44.panta pirmās daļas un 46.panta pirmās daļas jēgas un mērķa izriet secinājums, ka apstākļiem jābūt objektīviem un neatkarīgiem no administratīvā procesa dalībnieka, proti, „katrā ziņā iemesli, lai tie būtu attaisnojami, nevar būt atkarīgi no nokavējušā lietas dalībnieka gribas un rīcības"(Civilprocesa likuma komentāri. Rīga: Tiesu Namu Aģentūra, 1999, 62.lpp.);

Tiesa konstatē, ka nepastāv iemesli, kas pieteicējai objektīvi būtu lieguši jebkuru iespēju izpildīt attiecīgo procesuālo darbību, turklāt nav konstatējams, ka procesuālā termiņa nokavējuma iemesls nav bijis atkarīgs no pieteicēja gribas. Kā norādījusi Administratīvā apgabaltiesa 2005.gada 19.aprīļa lēmumā lietā Nr.AA953-05/5 "(..) iemeslam, kas attaisno nokavējumu, ir jābūt tādam, kas objektīvi ir liedzis personai jebkuru iespēju izpildīt attiecīgo procesuālo darbību, un tādam, kas nav bijis atkarīgs no šīs personas gribas".

[8.4] Pieteicēja paskaidro, ka uzticējusies VMD un domājusi, ka VMD pats atlīdzinās nodarītos zaudējumus, viņai nevēršoties tiesā. Vispirms griezusies Preiļu virsmežniecībā, tad policijā, lai ierosinātu krimināllietu. Negribējusi sākumā griezties tiesā. Domājusi, ka VMD paātrinās krimināllietas virzību un zaudējumi tiks piedzīti no zagļiem. Domājusi, ka krimināllietas ietvaros varēs saņemt Ls 26 000, vai arī VMD pats atlīdzinās.

Tiesa secina, ka pieteicējas griešanās Preiļu virsmežniecībā un policijā krimināllietas ierosināšanai nevar tikt uzskatīta par attaisnojošu iemeslu procesuālā termiņa pieteikuma iesniegšanai tiesā par VMD prettiesisko rīcību un ar to nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu nokavējumam. Griešanās iestādēs nekādi netraucēja un neliedza pieteicējai likumā noteiktajā termiņā iesniegt pieteikumu tiesā.

Arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments secinājis, ka personas griešanās citās institūcijās un citu jautājumu risināšana nevar ietekmēt atzinumu par procesuālo darbību savlaicīgu neizpildi tiesā (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 18.maija lēmuma lietā Nr.SKA-113 11.punktu). Papildu iespēju izmantošana pati par sevi nav uzskatāma par pietiekamu pamatu nokavētā pieteikuma iesniegšanas termiņa atjaunošanai (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 16.novembra lēmuma lietā Nr.SKA-258 12.punktu).

Apstāklis, ka pieteicēja domājusi, ka VMD pats atlīdzinās zaudējumus, vai tie tiks atlīdzināti krimināllietas ietvaros, nevar būt attaisnojošs iemesls termiņa nokavējumam, jo tas nebija šķēršlis pieteikuma par VMD nelikumīgo

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

rīcību un ar to nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu iesniegšanai tiesā likumā noteiktajā termiņā.

[8.5] Ievērojot iepriekšminēto, tiesa secina, ka pieteicēja pieļāvusi bezdarbību savu likumīgo tiesību un tiesisko interešu savlaicīgai aizstāvībai tiesā, kas nevar būt attaisnojošs nokavējuma iemesls.

Tādējādi tiesa atzīst, ka nokavējumam nav attaisnojošu iemeslu, tas iestājies pašas pieteicējas vainas dēļ, jo lietā nav konstatējami objektīvi, no pieteicējas neatkarīgi apstākļi, kuru dēļ viņai būtu bijusi liegta iespēja pārsūdzēt VMD rīcību likumā noteiktajā termiņā. Līdz ar to pieteicējai atsakāms atjaunot nokavēto procesuālo termiņu**.**

[8.6] Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, tiesas atteikums atjaunot pieteikuma iesniegšanas termiņu nozīmē to, ka persona, uz kuru tas attiecas, atzīstama par tādu personu, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 24.maija lēmuma lietā Nr. SKA-245 8.punktu).

Tā kā izvērtējot pieteicējas norādītos apstākļus pieteikuma iesniegšanas termiņa atjaunošanai daļā par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzinājumu Ls 26 000 apmērā tiesa atzinusi tos par neattaisnojošiem, tad secināms, ka pieteikumu šajā daļā iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu. Tādējādi tiesa nav tiesīga skatīt pieteikumu daļā par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzinājumu Ls 26 000 apmērā pēc būtības, jo tiesvedība lietā šajā daļā, pamatojoties uz APL 282.panta 2.punktu, izbeidzama.

[8.7] Attiecībā uz pieteicējas prasījumu atcelt VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.130363 tiesa konstatē turpmāko.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2004.gada 18.augusta lēmumu */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikums daļā par VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130363 atcelšanu atstāts bez virzības, uzdodot pieteicējai līdz 2004.gada 20.septembrim pievienot pieteikumam dokumentus, kas apstiprinātu lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtības ievērošanu. Lēmumā secināts, ka administratīvajā lietā atrodas VMD Preiļu virsmežniecības virsmežziņa 2003.gada 10.novembra atbilde par ciršanas apliecinājumu Nr. CAV 206667 (130347) (lietas 1.sējuma 16.lapa un Administratīvās apgabaltiesas 2004.gada 6.augusta lēmuma 9.punkts*)*, bet lietā nav atrodami dokumenti, kas apstiprinātu, ka pieteicēja vērsusies VMD Preiļu virsmežniecībā arī par VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130363 atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2004.gada 30.septembra lēmumu */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikums daļā par VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130363

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

atcelšanu uzskatīts par neiesniegtu. Lēmumā secināts, ka tā kā pieteicēja norādītajā termiņā nav pieteikumam pievienojusi dokumentus, kas apstiprinātu lietas ārpustiesas izskatīšanas kārtības ievērošanu, uzskatāms, ka pieteicēja tiesneša noteiktajā termiņā lēmumā norādīto trūkumu nav novērsusi.

Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2004.gada 30.septembra lēmumā norādīta tā pārsūdzēšanas kārtība un termiņi. Minēto lēmumu pieteicēja nav pārsūdzējusi.

Tādējādi tiesa secina, ka, pretēji pieteicējas apgalvotajam, šajā lietā nav pieņemts pieteicējas pieteikums daļā par VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130363 atcelšanu. Pieteikums šajā daļā uzskatīts par neiesniegtu.

[8.8] Saskaņā ar APL 145.panta otrās daļas 2.punktu pieteicējam ir tiesības līdz lietas izskatīšanas sākumam rakstveidā grozīt pieteikuma pamatu vai priekšmetu, kā arī prasījuma apmēru.

Pieteicējas tiesas sēdē izteiktais pieprasījums lemt arī par VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130363 atcelšanu, ievērojot [22] punktā konstatēto, ir vērtējams kā patstāvīgs prasījums, nevis kā pieteikuma pamata, priekšmeta vai prasījuma apmēra grozījumi. Līdz ar to šis prasījums nav izskatāms konkrētās lietas ietvaros vienlaicīgi ar prasījumiem par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un 2003.gada 19.jūnijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130347 atcelšanu, par kuriem sākotnēji tiesā iesniegtais pieteikums daļā pieņemts un ierosināta lieta.

Pieteicējai ir tiesības iesniegt tiesā citu pieteikumu vai vairākus atsevišķus pieteikumus, ievērojot APL noteikto vispārējo pieteikuma iesniegšanas kārtību.

Ievērojot iepriekšminēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas prasījums atcelt VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.130363 ir noraidāms.

[8.9] Izvērtējot pieteicējas prasījumu par VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 19.jūnijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130347 atcelšanu, tiesa atzīst, ka minētais prasījums ir noraidāms.

[8.10] Ciršanas apliecinājumā Nr.130347 norādīts apliecinājuma derīguma termiņš – 2003.gada 31.decembris. Tādējādi minētais ciršanas apliecinājums ir zaudējis spēku no 2004.gada 1.janvāra un līdz ar to uzskatāms par spēkā neesošu.

Ņemot vērā minēto un APL 70.panta trešo daļu un Meža likuma 39.panta piekto daļu, tiesa nevar atcelt ciršanas apliecinājumu Nr.130347, bet tikai konstatēt tā tiesiskumu vai prettiesiskumu.

[8.11] Ciršanas apliecinājumu izsniegšanas kārtību reglamentē Meža likuma 39. un 40.pants.

Tiesa, izvērtējusi Meža likuma 39.panta pirmās daļas 1.punktu un ceturto daļu, kā arī 40.panta pirmo un otro daļu, secina, ka Meža likuma

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

40.panta pirmajā daļā izsmeļoši noteikti kritēriji, kuru neievērošanas gadījumā iestāde atsaka ciršanas apliecinājuma izsniegšanu.

Ievērojot to, ka šis uzskaitījums ir izsmeļošs, un attiecībā uz 2003.gada 19.jūnijā izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.130347 nav konstatējams neviens no augstāk minētajiem apstākļiem, kuru neievērošanas gadījumā ciršanas apliecinājums netiek izsniegts, tiesa secina, ka atbildētājam nebija tiesību neizsniegt minēto ciršanas apliecinājumu pieteicējas pilnvarotajai personai */dzēsts vārds un uzvārds/*.

[8.12] Tiesa nepiekrīt pieteicējas viedoklim, ka ciršanas apliecinājums Nr.130347 izsniegts nelikumīgi, jo nav ievērots meža apsaimniekošanas projektā Nr.35 05 03108 noteiktais.

Uz meža apsaimniekošanas plāniem (par kādu saskaņā ar Meža likuma pārejas noteikumu 8.punktu uzskatāms konkrētais meža apsaimniekošanas projekts) attiecas Meža likuma 31. un 32.pants.

Ievērojot minētajās normās noteikto meža apsaimniekošanas plāna nozīmi un statusu, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja viedokli, ka tajā iekļautais ir uzskatāms tikai un vienīgi par konkrētā meža apsaimniekošanas plānotāja (profesionāļa) ieteikumiem. Šādā plānā minētie rīkojumi nav juridiski saistoši meža īpašniekam (tiesiskajam valdītājam) un vēl jo vairāk tie nav juridiski saistoši VMD (tā struktūrvienībām).

[8.13] Ņemot vērā minētos apstākļus, VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 19.jūnijā izdotais ciršanas apliecinājums Nr.130347 ir pilnībā atbilstošs Meža likuma normām, līdz ar to prasījums par šī apliecinājuma atcelšanu noraidāms.

[8.14] Ja pieteicēja uzskata, ka no pilnvarnieka darbībām viņai kā pilnvarotājai cēlies zaudējums, pieteicējai ir tiesības izšķirt šo strīdu, ceļot prasību vispārējā tiesā civilprocesuālā kārtībā.

[8.15] Nepamatots ir atbildētāja viedoklis, ka lietu nav iespējams izskatīt pēc būtības, jo ierosināta krimināllieta Nr.11320001104 par krāpšanu pēc Krimināllikuma 177.panta otrās daļas un minētā krimināllieta ierosināta par faktiem, kas saistīti ar koku ciršanu */dzēsts vārds un uzvārds/* piederošajā īpašumā */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*.

Latvijas Republikas Satversmes 92.pants garantē ikvienas personas tiesību un likumisko interešu aizstāvēšanu taisnīgā tiesā. To, ka šo tiesību realizācija ir veicama administratīvajā tiesā, apstiprina APL 103.pants par tiesas kontroli pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu. Tas apstāklis, ka ierosināta minētā krimināllieta, nevar būt pamats atteikumam pieņemt pieteikumu vai lietas neizskatīšanai pēc būtības. Ja atbildētāja norādītā argumenta pēc lietu nevarētu skatīt pēc būtības, tas varētu tikt vērtēts kā pieteicējas tiesību aizskārums uz tiesu vispār.

[9] 2005.gada 31.oktobrī saņemta pieteicējas apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 5.oktobra spriedumu, lūdzot to atcelt, atjaunot nokavētos procesuālos termiņus un turpināt tiesvedību par VMD faktiskās rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzināšanu Ls

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

26 000 apmērā. Sūdzībā norādīts, ka sprieduma nepareizība izpaužas šādā veidā:

[9.1] Ir atteikts pieteicējai atjaunot nokavēto procesuālo termiņu pieteikuma iesniegšanai par Administratīvajā rajona tiesā par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzināšanu Ls 26000 apmērā. Pieteicēja lūdz atjaunot nokavēto procesuālo termiņu, jo ir objektīvi apstākļi pieteicējas lūguma apmierināšanai:

[9.1.1.] VMD prettiesiski izdotie ciršanas apliecinājumi, pieteicējas tiesību ignorēšana un, atkāpjoties no Meža apsaimniekošanas projekta un ignorējot pilnvarojumu, radīja pieteicējai veselības stāvokļa pasliktināšanos tādā mērā, ka pieteicēja nespēja līdz 2004.gada 1.martam iesniegt vajadzīgos dokumentus (prasības u.c.). Par pieteicējas veselības stāvokli uzskatāmi informē 2003.gada un 2004.gada slēdzienu izrakstu kopijas no stacionāra;

[9.1.2.] VMD nelikumīgās darbības un bezdarbības rezultātā pieteicējai tika nodarīti lieli materiāli zaudējumi, kas sagrāva pieteicējas mātes */dzēsts vārds un uzvārds/* veselību, tā rezultātā viņa nomira.

[9.1.3.] Civillikuma (turpmāk – CL) 1044.panta paredz īpašuma un valdījuma aizsardzību. Ja īpašniekam prettiesiski atņem lietas (īpašuma) valdījumu, viņš var izlietot īpašuma prasību vai prasījumu par atņemtā valdījuma atjaunošanu (CL 921.pants). Īpašuma prasības noilgums 10 gadi (CL 921.pants). Pieteicēja, kā to nosaka CL 994.pants, ir vienīgā īpašuma */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* (kad.Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*, */dzēsta adrese/*, Preiļu rajons, Rušonas pagasts) īpašniece. VMD prettiesiski ignorēja pieteicējas īpašuma tiesības un ar savu rīcību atņēma īpašuma valdījumu.

Saskaņā ar CL 1039.pantu īpašnieks (pieteicēja ir vienīgā */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* īpašniece) ir tiesīgs ne tikai aizliegt citiem lietot vai izmantot viņa īpašumu (kas liecinātu par „īpašas tiesības" piesavināšanos), bet gan vispār aizliegt citiem jebkādā veidā to prettiesiski ietekmēt [VMD un */dzēsts vārds un uzvārds/* (pilnvarotā persona) pārsniedza pilnvarojumā noteikto darbību apjomu, tādējādi tika aizskartas pieteicējas īpašuma tiesības un prettiesiski tās izmantotas];

Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 92.pants paredz, ka ikviens var aizstāvēt savas likumīgās intereses tiesā. Latvijas Valsts pienākums ir aizstāvēt cilvēka tiesības uz īpašumu (Konstitucionālā likuma "Cilvēka un pilsoņa tiesības un pienākumi" 3.pants). Saskaņā ar Meža likuma 3.pantu objekts ir mežs un meža zeme un tiesiskais valdītājs ir zemes un meža īpašnieks. Pieteicēja šiem apstākļiem centusies vērst VMD uzmanību, tāpat Administratīvo rajona tiesu, bet viss tika lemts par labu VMD, kuram nav īpašuma tiesību uz īpašumu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*. Tiesa nepievērsa uzmanību, ka aizvien spēkā esošā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 49.pants (šajā gadījumā īpašumā */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*) aizliedz patvaļīgu meža izmantošanas

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

tiesību tālāknodošanu – meža īpašuma tiesību pārkāpšanu. LAPK 53.[3] pants (*acīmredzot domāts: LAPK 53.[2] pants*) aizliedz patvaļīgu atkāpšanos no paredzētajā kārtībā (spēkā esošā) apstiprinātā meža apsaimniekošanas projekta. Pieteicēja gan VMD, gan tiesai norādījusi uz to, ka pilnvarojums liedza atkāpšanos no meža apsaimniekošanas projekta.

VMD izdodot CA pilnvarotajai personai, kura nedrīkstēja pārkāpt pilnvarojumā noteikto darbību apjomu (CL 2300.pants), atļāva izdarīt neatļautas darbības, tāpēc atbild par izdarītajiem zaudējumiem (CL 1779. un 1781.pants). APL 86.panta pirmā daļa paredz, ka prettiesisku aktu var atsaukt jebkurā brīdī – tam nav noilguma. CL pilnvarnieka pienākumi ir noteikti CL 2295.pantā. Pilnvarnieks nedrīkst pārkāpt viņam dotā uzdevuma robežas (šajā gadījumā – atkāpties no meža apsaimniekošanas projekta), un viņam vispirms jārīkojas pēc pilnvarojuma norādījumiem (CL 2300.pants). VMD, kas uzdevusi otrai personai (*/dzēsts vārds un uzvārds/* – pieteicējas pilnvarotajai personai) izdarīt kādu neatļautu darbību (atkāpšanos no meža apsaimniekošanas projekta), atbild par šīs personas darbību (CL 1781.pants). Uzdot kādas darbības veikšanu var tikai tāda persona, kurai šādas tiesības ir pēc likuma, dienesta stāvokļa vai līguma. Krimināltiesībās uzkūdītājs ir saucams pie kriminālatbildības tāpat kā izpildītājs, tāpat jārīkojas civiltiesiskajā un administratīvajā aspektā. Katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina (CL 1775.pants).

[9.2] Ir izbeigta tiesvedība lietā daļā, kas ierosināta pēc */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikuma daļā par VMD rīcības atzīšanu par nelikumīgu un zaudējumu atlīdzinājumu Ls 26 000 apmērā, jo:

[9.2.1.] ir objektīvi iemesli atjaunot procesuālo termiņu, jo saskaņā ar APL 46.panta pirmās daļas nosacījumu nokavēto procesuālo termiņu var atjaunot tiesa vai tiesnesis pēc administratīvā procesa dalībnieka lūgumu un pieteicēja šādu lūgumu izsaka (skat. Bezpeļņas organizācijas Valsts akciju sabiedrības (BO VAS) „P.Stradiņa Klīniskā universitātes slimnīca" 29.nodaļas Izrakstus-Epikrīzes (turpmāk – Izraksts-Epikrīze)), jo pieteicēja ir 3.grupas aroda invalīde, regulāri lieto medikamentus un attiecīgās ārstniecības iestādes ieteikto regulārās medikamentu lietošanas rezultātā pieteicējai ir bieži centrālās nervu sistēmas traucējumi, kas bija par pamatu, ka pieteikumu tiesā */dzēsts vārds un uzvārds/* nevarēja iesniegt līdz 2004.gada 1.martam;

[9.2.2.] APL 4.pants paredz administratīvā procesa vienlīdzības, tiesiskuma, patvaļas aizlieguma un tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu, personu tiesību ievērošanas principu un tiesiskās paļāvības principu, tālab tiesvedībai jāturpinās un VMD ir jāatlīdzina */dzēsts vārds un uzvārds/* nodarītie materiālie zaudējumi Ls 26461,50 apmērā, kā to paredz CL 1779. un 1784. pants un APL 92.pants un 94.panta otrā daļa;

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

[9.3] Noraidīts */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikums daļā par VMD Preiļu virsmežniecības Aglonas mežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.030327, 2003.gada 11.jūlijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130363 un 2003.gada 19.jūnijā izdotā CA Nr.130347 atcelšanu, jo:

[9.3.1.] visi CA izsniegti, atkāpjoties no meža apsaimniekošanas projekta (LAPK 53.$^{3}$ panta), pārkāpjot pilnvarojumu (CL 2300.pants), ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli (CL 1781.pants), pārkāpjot īpašuma tiesības (CL 1039.pants) un patvaļīgi tās nododot pilnvarotajai personai (LAPK 49.pants), ignorējot Meža likuma 1.panta 18.punktu, 3., 4. un 40.pantu un Satversmi, kā arī CL 1775. un 1779.pantu;

[9.3.2.] Meža likuma 40.pants aizliedz izsniegt ciršanas apliecinājumus, ja nav veikta meža inventarizācija – informācijas iegūšana par konkrētu mežu, nogabaliem, platību, koku sugām, koku vecumu un daudzumu, kādas darbības īpašnieks var veikt savā īpašumā, lai nodrošinātu plānveidīgu un ilgstošu darbību, gūstot peļņu no saudzīgas rīkošanās ar savu īpašumu.

Inventarizāciju pieteicēja bija paredzējusi veikt 2004.gadā, kā to paredz Meža likuma 29.panta otrā daļa. Izsniedzot */dzēsts vārds un uzvārds/* CA, VMD ignorēja to, ka meža apsaimniekošanas projekts nepieļāva darbību nogabalos, kur nav veikta inventarizācija. Uzskatāmi nelikumību un ļaunprātīgu dienesta stāvokļa izmantošanu var vērot pēc 2003.gada 19.jūnija CA Nr.130347 (bez inventarizācijas izcirsta platība 7,3 ha).

[9.3.3.] Visos CA, ko izsniedza VMD, ir norāde, ka tikai */dzēsts vārds un uzvārds/* ir vienīgā persona, kas tiesīga realizēt Meža likumā noteiktās tiesības pilnā apjomā. No tā izriet, ka pilnvarotajai personai šādu tiesību nav, atkāpšanās no meža apsaimniekošanas projekta ir stingri aizliegta. Arī VMD nav tiesīgs atkāpties no meža apsaimniekošanas projekta un ciršanas apliecinājumos iekļaut cirtes veidu, piemēram, 2003.gada 23.maijā izdotajā CA Nr.030363 nogabalā Nr.6 (2,7 ha) ir paredzēta retināšana, bet CA – kailcirte; atļauts izcirst A (apse) – 9 kubikmetri un Ba (baltalksnis) – 21 kubikmetrs, bet VMD dod atļauju, atkāpjoties no meža apsaimniekošanas projekta un pārkāpjot pilnvarojumu, izcirst 200 kubikmetrus, pat nenorādot koku sugas. No dastlapas Nr.76 kopijas redzams, ka nocirstas 265 egles, 31 bērzs, 63 melnalkšņi. Atkāpšanās no meža apsaimniekošanas projekta ir arī pārējos nogabalos: Nr.8; 10; 011; 13; 19; 20; 22; 26, kuri aizņem 7,4 ha zemes īpašuma.

Arī 2003.gada 11.jūlijā izdotajā CA Nr. 130363 meža nogabalā Nr. 17 ir notikusi pilnvarojuma pārkāpšana attiecībā uz meža apsaimniekošanas projektu. Šo apliecinājumu vispār nedrīkstēja izdot, jo, izsniedzot abus iepriekšējos un patvaļīgi atkāpjoties no pilnvarojuma, bija vairākkārt pārsniegta samaksāta summa (Ls 6000), kuru pārsniegt liedza pirkuma līgums un ar to saistītie pilnvaras

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

nosacījumi */dzēsts vārds un uzvārds/*. Tas bija jāievēro VMD pie CA izsniegšanas, lai netiktu pārkāptas pieteicējas tiesības un izlaupīts pieteicējas mežs un zemes īpašums, jo VMD jāuzrauga visi Latvijas meži, lai mežu varētu ilglaicīgi apsaimniekot.

VMD pieļautās nelikumīgās darbības un bezdarbības rezultātā pieteicējas īpašumā no 22,4 ha meža ir izcirsti, izsniedzot CA Nr.030327 – 7,4 ha; CA Nr. 130347 – 8,0 ha; CA Nr. 130363 (kopā: 16,2 ha).

VMD pieļāva un legalizēja neinventarizēta meža izciršanu, tādējādi pieļaujot atkāpšanos no meža apsaimniekošanas projekta, meža nogabalu iznīcināšanu (nog.Nr. 19 un 20), īpašuma robežu iznīcināšanu, radot pieteicējai lielus materiālus zaudējumus (vairāk nekā Ls 26461,50 apmērā) un iespēju nākotnē gūt peļņu.

[10] Tiesas sēdē pieteicēja apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja, minēja tajā norādītos argumentus.

Papildus paskaidroja (tiesas sēdes protokols 122.lietas lapā), ka ar prasījumu tiesai par faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku ir lūgusi tiesai izvērtēt iestādes rīcību VMD Preiļu virsmežniecības mežzinim 2003.gada 19.jūnijā izdodot CA Nr.130347 pieteicējas pilnvarotajam pārstāvim, nepārliecinoties par pieteicējas sniegto pilnvarojumu un CA atbilstību meža apsaimniekošanas projektam.

Mantiskos zaudējumus Ls 26 000 apmērā iestāde ir nodarījusi, izsniedzot 2003.gada 19.jūnijā tieši šo vienu CA Nr.130347.

[11] Iestādes pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

## Motīvu daļa

[12] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots.

[13] Pirmās instances tiesa pieteicējas prasījumu par faktisko rīcību un ar to nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu ir izskatījusi kā atsevišķus prasījumus un tiesvedību šajā daļā izbeigusi, jo atzinusi, ka ir nokavēts pieteikuma iesniegšanas termiņš, kurš nav atjaunojams. Termiņa neatjaunošana ir pamats atzīt subjektīvo tiesību trūkumu pieteikuma iesniegšanai, kas savukārt ir pamats tiesvedības izbeigšanai (skat. Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 5.oktobra sprieduma [15] – [21] punktu).

Administratīvā apgabaltiesa pirmās instances tiesas spriedumu šajā daļā neatzīst par pareizu. Kā redzams no sprieduma [15] – [21] punkta, tiesa nav konkretizējusi tās iestādes darbības, kas tiek nosauktas par iestādes faktisko rīcību.

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

Kā konstatējams no lietas materiāliem un izriet no pieteicējas paskaidrojumiem apelācijas instances tiesas sēdē, pieteicēja lūgusi tiesai izvērtēt iestādes rīcību, VMD Preiļu virsmežniecības mežzinim 2003.gada 19.jūnijā izdodot CA Nr.130347 pieteicējas pilnvarotajam pārstāvim, nepārliecinoties par pieteicējas sniegto pilnvarojumu un CA atbilstību meža apsaimniekošanas projektam. Proti, pieteicēja norāda, ka iestāde nav veikusi visas nepieciešamās darbības administratīvā akta izdošanas laikā.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka tādējādi šīs darbības nav atzīstamas par iestādes faktisko rīcību un izvērtējamas atsevišķi no pārsūdzētā administratīvā akta. Pieteicējas lūgums ir izvērtējams kā viena no norādēm uz iespējamo administratīvā akta prettiesiskumu.

[14] Turklāt pieteicēja apelācijas instances tiesas sēdē norādīja, ka materiālie zaudējumi ir nodarīti tieši ar vienu – 2003.gada 19.jūnijā izdoto CA Nr.130347.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa prasījumu par zaudējumu atlīdzināšanu izvērtē šādā kontekstā.

[15] Attiecībā uz prasījumu par 2003.gada 19.jūnijā izdotā CA Nr.130347 atcelšanu jānorāda, ka tieši par šo prasījumu ir ierosināta administratīvā lieta.

Kā pareizi ir norādījusi pirmās instances tiesa, CA Nr.130347 norādīts apliecinājuma derīguma termiņš – 2003.gada 31.decembris. Tādējādi minētais CA ir zaudējis spēku. Ņemot vērā minēto un APL 70.panta trešo daļu un Meža likuma 39.panta piekto daļu, tiesa nevar atcelt CA Nr.130347, bet tikai konstatēt tā tiesiskumu vai prettiesiskumu.

Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar APL 81.panta piekto daļu apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja griezusies ar apstrīdēšanas iesniegumu Preiļu virsmežniecībā, un administratīvā akta galīgais noformējums ir VMD Preiļu virsmežniecības virsmežziņa 2003.gada 27.augusta un 2003.gada 10.novembra lēmumi - attiecīgi Nr.122 un 165, kas pieņemti attiecībā uz apstrīdēto ciršanas apliecinājumu.

[16] Attiecībā uz iepriekšējā punktā minētā administratīvā akta tiesiskumu pirmās instances tiesa norāda, ka pieteicējas prasījums ir noraidāms šādu apstākļu dēļ.

Tiesa, izvērtējusi Meža likuma 39.panta pirmās daļas 1.punktu un ceturto daļu, kā arī 40.panta pirmo un otro daļu, secina, ka Meža likuma 40.panta pirmajā daļā izsmeļoši noteikti kritēriji, kuru neievērošanas gadījumā iestāde atsaka ciršanas apliecinājuma izsniegšanu.

Ievērojot to, ka šis uzskaitījums ir izsmeļošs un attiecībā uz 2003.gada 19.jūnijā izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.130347 nav konstatējams neviens

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

no augstāk minētajiem apstākļiem, kuru neievērošanas gadījumā ciršanas apliecinājums netiek izsniegts, tiesa secina, ka atbildētājam nebija tiesību neizsniegt minēto ciršanas apliecinājumu pieteicējas pilnvarotajai personai */dzēsts vārds un uzvārds/*.

Tiesa nepiekrīt pieteicējas viedoklim, ka ciršanas apliecinājums Nr.130347 izsniegts nelikumīgi, jo nav ievērots meža apsaimniekošanas projektā Nr.35 05 03108 noteiktais.

Uz meža apsaimniekošanas plāniem (par kādu saskaņā ar Meža likuma pārejas noteikumu 8.punktu uzskatāms konkrētais meža apsaimniekošanas projekts) attiecas Meža likuma 31. un 32.pants.

Ievērojot minētajās normās noteikto meža apsaimniekošanas plāna nozīmi un statusu, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja viedokli, ka tajā iekļautais ir uzskatāms tikai un vienīgi par konkrētā meža apsaimniekošanas plānotāja (profesionāļa) ieteikumiem. Šādā plānā minētie rīkojumi nav juridiski saistoši meža īpašniekam (tiesiskajam valdītājam), un vēl jo vairāk tie nav juridiski saistoši VMD (tā struktūrvienībām).

Ņemot vērā minētos apstākļus, VMD Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 19.jūnijā izdotais ciršanas apliecinājums Nr.130347 ir pilnībā atbilstošs Meža likuma normām.

Ja pieteicēja uzskata, ka no pilnvarnieka darbībām viņai kā pilnvarotājai cēlies zaudējums, pieteicējai ir tiesības izšķirt šo strīdu, ceļot prasību vispārējā tiesā civilprocesuālā kārtībā.

[16.1] Administratīvā apgabaltiesa pilnībā pievienojas šai pirmās instances tiesas argumentācijai attiecībā uz konkrēto prasījumu, līdz ar to atzīst par noraidāmu prasījumu atzīt par prettiesisku VMD Preiļu virsmežniecības virsmežziņa 2003.gada 27.augusta un 2003.gada 10.novembra lēmumus attiecīgi Nr.122 un 165, kas pieņemti attiecībā uz 2003.gada 19.jūnijā izdoto CA Nr.130347.

[17] APL 92.pants paredz tiesības ikvienam prasīt atlīdzinājumu par zaudējumiem, kas nodarīti ar administratīvo aktu.

Pieteicēja norādīja, ka zaudējumi Ls 26 000 apmērā nodarīti tieši ar iepriekšējā punktā minēto administratīvo aktu.

Ievērojot to, ka tiesa šo administratīvo aktu neatzīst par prettiesisku, nav pamata atzīt, ka atlīdzināmi zaudējumi. Līdz ar to prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu Ls 26 000 apmērā ir noraidāms.

[18] Prasījumus par 2003.gada 23.maijā izdoto CA Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdoto CA Nr.130363 atzīšanu par prettiesiskiem pirmās instances tiesa noraidījusi, vienlaikus norādot, ka pieteicējai ir tiesības iesniegt tiesā citu pieteikumu vai vairākus atsevišķus pieteikumus, ievērojot APL noteikto vispārējo pieteikuma iesniegšanas kārtību.

Administratīvā apgabaltiesa pirmās instances spriedumu šajā daļā neatzīst par pareizu. Izskatāmajā gadījumā, ja tiesa atzīst, ka ar papildinājumiem pieteicējs nav grozījis prasījuma priekšmetu vai pamatu, vai

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

apmēru, bet gan iesniedzis jaunu pieteikumu, kas nav saistīts ar to pieteikumu, par kuru ierosināta lieta, tiesa var uzdot pieteicējam saskaņā ar APL 194.panta pirmo daļu izdalīt prasījumu atsevišķā tiesvedībā un tālāk attiecīgi lemt par to pieņemšanu atsevišķā administratīvā procesā.

Savukārt, ja tiesa šos prasījumus ir noraidījusi, tad turpmāka minēto pieteikumu pieņemšana ir izslēgta saskaņā ar APL 191.panta pirmās daļas 3.punktu, kas nosaka, ka tiesnesis atsakās pieņemt pieteikumu, ja lietā starp tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem, par to pašu priekšmetu un uz tā paša pamata ir stājies spēkā tiesas spriedums.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā neatrodas dokumenti, kas apliecinātu lietas iepriekšējās izskatīšanas kārtību attiecībā uz 2003.gada 23.maijā izdoto CA Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdoto CA Nr.130363 atzīšanu par prettiesiskiem. Līdz ar to minētie prasījumi ir atstājami bez izskatīšanas saskaņā ar APL 278.panta 1.punktu, kas nosaka, ka tiesa atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās izskatīšanas kārtību.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda:**

Noraidīt */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikumu daļā par Valsts Meža dienesta Preiļu virsmežniecības virsmežziņa 2003.gada 27.augusta un 2003.gada 10.novembra lēmumu Nr.122 un Nr.165 atzīšanu par prettiesiskiem, kas pieņemti attiecībā uz 2003.gada 19.jūnijā izdoto ciršanas apliecinājumu Nr.130347, un daļā par mantisko zaudējumu Ls 26 000 apmērā atlīdzināšanu.

Atstāt bez izskatīšanas */dzēsts vārds un uzvārds/* pieteikumu daļā par Valsts Meža dienesta Preiļu virsmežniecības mežziņa 2003.gada 23.maijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.030327 un 2003.gada 11.jūlijā izdotā ciršanas apliecinājuma Nr.130363 atzīšanu par prettiesiskiem.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2007.gada 11.janvārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Zakrevska

Tiesneši M.Birzgalis

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com

L.Slica

PDF created with pdfFactory Pro trial version www.pdffactory.com